

1 Μαρτίου, 1991

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Διοτής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

MICHEL KAMEL BARAKAT,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 517/90).

Διοικητική Πράξη — Εκτελεστή — Βεβαιωτική — Προσβλητέες διά προσφυγής είναι μόνο εκτελεστές αποφάσεις της διοίκησης — Βεβαιωτικές αποφάσεις, ως μη εκτελεστές, δεν προσβάλλονται δια προσφυγής.

Αλλοδαποί — Άδεια εισόδου — Ο Περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμος, Κεφ. 105 — Η εξουσία που παρέχεται στη διοίκηση για άδεια εισόδου στη Δημοκρατία βάσει του Νόμου αυτού είναι πολύ ευρεία, σχεδόν απεριόριστη. 5

Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να αρνηθούν την διαγραφή του ονόματός του από το "stop list" σαν απαγορευμένος μετανάστης. 10

Ο αιτητής που είχε εισέλθει για πρώτη φορά στην Κύπρο παράνομα την 30.3.76 μέσω του μη εγγεγραμμένου λιμανιού της Αμμοχώστου αφού προηγουμένως εξασφάλισε θεώρηση εισόδου από το παράνομο προξενείο του ψευδοκράτους, την 1.11.1976 καταδικάστηκε από το δικαστήριο Λεμεσού για παράνομη είσοδο στην Κύπρο για δεύτερη φορά στις 31.10.1976 μέσω του λιμανιού της Λεμεσού. Προηγουμένως είχε αποταθεί στην Υπάτη Αρμοστεία της Κύπρου στο Λονδίνο για θεώρηση εισόδου χωρίς αποτέλεσμα λόγω ανάρμοστης συμπεριφοράς. Επίσης δεν του επιτράπη είσοδος το 1984 όταν έφτασε στο λιμάνι της Λάρνακας. Μετά την καταδίκη του την 1.11.1976 ο αιτητής είχε θεωρηθεί απαγορευμένος μετανάστης δυνάμει του άρθρου 6(1)(κ) του Κεφ. 105 και το όνομά του τοποθετήθηκε στο "stop list". Οι δικηγόροι του αιτητή ζήτησαν στις 24.11.89 με επιστολή τους την αναθεώρηση της απόφασης αυτής. Οι καθ' ων η αίτηση στις 6.4.1990 αρνήθηκαν την διαγραφή του ονόματος του αιτητή από το "stop list" λόγω αρχικής εισόδου 15 20 25

του το 1976 στο μη εγγεγραμμένο λιμάνι της Αμμοχώστου. Το ίδιο επανέλαβαν με επιστολές τους τόσο στις 2.5.1990 όσο και στις 14.5.1990.

5 Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση εισηγήθηκε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι εκτελεστή αλλά βεβαιωτική της προηγούμενης απόφασής τους.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10 (1) Σύμφωνα με τα στοιχεία που ήταν ενώπιον της διοίκησης οι λόγοι άρνησης διαγραφής του ονόματος του αιτητή από το "stop list" ήταν κατά την πορεία της υπόθεσης συνεχώς οι ίδιοι και λόγω της συνεχούς εμμονής του αιτητή να εισέλθει στην Κύπρο κρίθηκε ότι οι ενέργειές του άπτονται της ασφάλειας του κράτους και ως εκ τούτου δεν edικαιολογείτο η αφαίρεση του ονόματός του από το "stop list". Η επιστολή του δικηγόρου του αιτητή ημερομηνίας 15 24.11.89 δεν θέτει ενώπιον της διοίκησης νέα στοιχεία αλλά απλώς επεξηγεί ορισμένα γεγονότα και εκθέτει τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο αιτητής. Ως εκ τούτου κρίνεται ότι η προσβαλλόμενη 20 απόφαση είναι βεβαιωτική και σύμφωνα με την νομολογία δεν μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος.

(2) Όσον αφορά την ουσία της υπόθεσης, η απόφαση της διοίκησης είναι εντός των πλαισίων της άσκησης της σχετικής εξουσίας του κράτους και λήφθηκε καθόλα νόμιμα μετά από εξέταση 25 όλων των γεγονότων. Όπως νομολογήθηκε, η εξουσία που παρέχεται στη διοίκηση, βάσει του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου, Κεφ. 105, είναι πολύ ευρεία.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

30 *Kolokassides v. The Republic (1965) 3 C.L.R. 549 και κατ' έφεση (1965) 3 C.L.R. 542.*

Tseriotis v. Republic (1984) 3 C.L.R. 693.

Amanda Marga Ltd. v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2583.

Suleiman v. Republic (1987) 3 C.L.R. 224.

35 *Karaliotas v. The Republic (1987) 3 C.L.R. 1701.*

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της άρνησης των καθ' ων η αίτη-

ση να διαγράψουν το όνομα του αιτητή από το "stop list" σαν απαγορευμένος μετανάστης.

Α. Παπαφιλίππου, για τον αιτητή.

Β. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

5

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Χατζητσαγγάρης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ: Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζητά ακύρωση της απόφασης των καθ' ων η αίτηση η οποία αναφέρεται στις επιστολές τους ημερομηνίας 2.5.1990 και 14.5.1990. Με την απόφαση αυτή οι καθ' ων η αίτηση αρνήθηκαν να διαγράψουν το όνομα του αιτητή από το "stop list" σαν απαγορευμένος μετανάστης.

10

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι σε συντομία τα ακόλουθα: Στις 30.3.1976 ο αιτητής εισήλθε για πρώτη φορά στην Κύπρο παράνομα μέσω του μη εγγεγραμμένου λιμανιού της Αμμοχώστου προερχόμενος από την Τουρκία, αφού προηγουμένως εξασφάλισε θεώρηση εισόδου από το εκεί παράνομο προξενείο του ψευδοκράτους.

15

20

Στις 31.10.1976 ο αιτητής αφίχθη και πάλι στην Κύπρο μέσω του λιμανιού Λεμεσού χωρίς να κατέχει θεώρηση εισόδου, για τον λόγο αυτό δεν του επιτράπηκε η είσοδος αλλά παρά ταύτα ο αιτητής διέλαθε της προσοχής των αρχών και εισήλθε παράνομα στη Δημοκρατία. Στη συνέχεια συνελήφθη και καταδικάστηκε από το Δικαστήριο Λεμεσού την 1.11.1976 σε πρόστιμο £10.- για παράνομη είσοδο στην Κύπρο.

25

Ας σημειωθεί ότι στις 20.10.1976 ο αιτητής είχε αποταθεί για θεώρηση εισόδου στην Υπάτη Αρμοστεία της Κύπρου στο Λονδίνο όπου αφού επέδειξε ανάρμοστη συμπεριφορά, έφυγε λέγοντας ότι θα μεταβεί στην Κύπρο χωρίς θεώρηση, πράγμα το οποίο έπραξε αργότερα.

30

Στον αιτητή δεν επιτράπηκε η είσοδος στη Δημοκρατία και το 1984 όταν έφθασε στο λιμάνι Λάρνακας από το Λίβανο.

Μετά από την καταδίκη του αιτητή την 1.11.1976, ο αιτητής θεωρήθηκε απαγορευμένος μετανάστης δυνάμει του άρθρου 6(1)(κ) του Κεφ. 105 και το όνομα του τοποθετήθηκε στο "stop list".

Με επιστολή των δικηγόρων του αιτητή ημερομηνίας 24.11.1989 εξηγήθηκε η αναθεώρησι της απόφασης να τεθεί το όνομα του αιτητή στο stop list και η διαγραφή του από αυτό. Η επιστολή αναφέρεται στα γεγονότα της περίπτωσης τα οποία και επεξηγεί καθώς επίσης και στις δυσχέρειες που αντιμετώπιζε ο αιτητής από την περίληψη του ονόματός του στο stop list.

Οι καθ' ων η αίτηση με επιστολή τους ημερομηνίας 6.4.1990 πληροφόρησαν τον αιτητή, ότι το όνομα του είχε τοποθετηθεί στο stop list καθότι εισήλθε στην Κύπρο από το μη εγγεγραμμένο λιμάνι Αμμοχώστου στις 30.3.1976, και ότι το θέμα εξετάζεται από την αστυνομία. Με άλλη επιστολή τους ημερομηνίας 2.5.1990 οι καθ' ων η αίτηση πληροφόρησαν τον αιτητή ότι εν όψει της τοποθέτησης του ονόματός του στο stop list λόγω της εισόδου του από μη εγγεγραμμένο λιμάνι δεν εδικοιολογείτο η αφαίρεση του ονόματός του από το stop list.

Με επιστολή ημερομηνίας 14.5.1990 οι καθ' ων η αίτηση επαναβεβαίωσαν τις επιστολές τους ημερομηνίας 6.4.1990 και 2.5.1990.

Η αίτηση και η γραπτή αγόρευση του αιτητή βασίζονται στον ισχυρισμό ότι οι καθ' ων η αίτηση παρέλειψαν να προβούν στη δέουσα διερεύνηση των περιστατικών της υπόθεσης και ενήργησαν αυθαίρετα και αδικαιολόγητα.

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση εισηγήθηκε στην γραπτή αγόρευση του, σύμφωνα και με την ένσταση ότι η απόφαση λήφθηκε νόμιμα. Επιπλέον εισηγήθηκε ότι η

προσβαλλόμενη απόφαση στερείται εκτελεσιτότητας γιατί είναι απλώς βεβαιωτική της προηγούμενης απόφασης της διοίκησης για άρνηση θεώρησης εισόδου στον αιτητή στις προηγούμενες αιτήσεις του για εξασφάλιση θεώρησης εισόδου το 1976 και 1984.

5

Είμαι της γνώμης ότι τα στοιχεία τα οποία υπήρχαν ενώπιον της διοίκησης κατά την τοποθέτηση του ονόματος του αιτητή στο stop list και την άρνηση της διαγραφής του μέχρι το 1984, ήταν τα ίδια με εκείνα τα οποία υπήρχαν ενώπιον της και κατά την λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης, αυτό προκύπτει από τον φάκελο τεκμήριο 1. Σύμφωνα με τις σημειώσεις του Διοικητή Υπηρεσίας Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως ημερομηνίας 15.1.1990 και 18.4.1990, οι λόγοι που φαίνονται είναι:

10

1. Είσοδος μέσω του παράνομου λιμανιού Αμμοχώστου.

15

2. Εξασφάλιση θεώρησης εισόδου από την παράνομη πρεσβεία του ψευδοκράτους στην Τουρκία.

3. Επίδειξη κακής συμπεριφοράς στην Υπάτη Αρμοστεία στο Λονδίνο.

20

4. Παράνομη είσοδος στη Δημοκρατία μετά από απαγόρευση.

5. Καταδίκη για παράνομη είσοδο σαν απαγορευμένος μετανάστης.

Ενόψει των πιο πάνω και της συνεχούς εμμονής του αιτητή να εισέλθει στην Κύπρο ο λειτουργός μεταναστεύσεως έκρινε ότι οι ενέργειες του αιτητή άπτονται της ασφάλειας του κράτους, και ως εκ τούτου δεν edικαιολογείτο η αφαίρεση του ονόματος του από το stop list.

25

Κατά τη γνώμη μου η επιστολή του δικηγόρου του αιτητή ημερομηνίας 24.11.1989 δεν θέτει ενώπιον της διοίκησης νέα στοιχεία, αλλά απλώς επεξηγεί ορισμένα γεγονότα

30

και εκθέτει τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο αιτητής.

Ως εκ τούτου θεωρώ ότι είναι βάσιμη η προδικαστική
ένσταση του δικηγόρου της Δημοκρατίας ότι η προσβαλ-
λόμενη απόφαση είναι βεβαιωτική. Στην υπόθεση
5 *Kolokassides v. The Republic* (1965) 3 C.L.R. 549 και κατ'
έφεση (1965) 3 C.L.R. 542 αναφέρθηκαν τα πιο κάτω:

"An administrative act (and decision also) is only
amenable within a competence, such as of this Court
under Article 146, if it is executory (εκτελεστική); in other
10 words it must be an act by means of which the 'will' of
the administrative organ concerned has been made
known in a given matter, an act which is aimed at pro-
ducing a legal situation concerning the citizen affected
and which entails its execution by administrative means
15 (see Conclusions from the Jurisprudence of the Council of
State in Greece 1929-1959, pp. 236-237)".

Τα πιο πάνω αναφέρθηκαν και στην απόφαση *Tseriotis
v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 693.

Ανεξάρτητα από την πιο πάνω κατάληξή μου είμαι της
20 γνώμης ότι εν πάση περιπτώσει η προσφυγή πρέπει να
αποτύχει και στην ουσία της. Η απόφαση της Διοίκησης
είναι κατά τη γνώμη μου εντός των πλαισίων της άσκησης
της σχετικής εξουσίας του κράτους και λήφθηκε καθόλα
νόμιμα μετά από εξέταση όλων των γεγονότων.

25 Στην υπόθεση *Amanda Marga Ltd v. Republic* (1985) 3
C.L.R. 2583 στη σελίδα 2587 το Δικαστήριο είπε:

"By the terms of the Aliens and Immigration Law,
Cap. 105, the discretion of the State to exclude aliens is
very wide, as broad as it can be in law, consistent with the
supremacy and territorial integrity of the State; but not
30 absolute. It is subject to the bona fide exercise of the
discretion. So long as the discretion is exercised in good
faith, the Court will query the decision no further. An
alien, subject to any rights that may be conferred by

convention or bilateral treaty, has no right to enter the country. His only right is that an application to enter the country should be considered in good faith. Acknowledgment of any further obligation on the part of the State would be inconsistent with the sovereign right of the State to exclude aliens." 5

Στην υπόθεση *Suleiman v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 224 το Δικαστήριο είπε στη σελίδα 226:

"Aliens and Immigration Law, Cap. 105. Power to refuse entry to aliens is an incident of the sovereignty of the country. The discretion to refuse entry to an alien is very wide bordering on absolute discretion." 10

Στην υπόθεση *Karaliotas v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 1701 (Απόφαση Ολομέλειας) στη σελίδα 1705 το Δικαστήριο είπε: 15

"According to the relevant principles of International Law the reception of aliens by a State is a matter of discretion: and every State is by reason of its territorial supremacy competent to exclude aliens from its territory (see Oppenheim's International Law, 8th ed. vol. 1. pp. 675, 676, para. 314, and *Murgrove v. Chum Teeong Toy*, (1891) A.C. 272)." 20

Η απόφαση η οποία λήφθηκε για να μην αφαιρεθεί το όνομα του αιτητή από το "stop list" βασίζεται πάνω στα γεγονότα της περίπτωσης του αιτητή και έχει αιτιολογηθεί πλήρως. 25

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται άνευ εξόδων.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.